

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Francisci Montmorencii E Societate Iesv Cantica Et Idyllia
Sacra**

Montmorency, François de

Antverpiae, 1638

Francisci Montmorencii E Societate Iesv Paraphrasis Poetica Dithyrambica
Psalmorum III. Qvi Proprie Hymni Appellari Debent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69423)

FRANCISCI
MONTMORENCII
E SOCIETATE IESV
PARAPHRASIS POETICA
DITHYRAMBICA
PSALMORVM IIII.
QVI PROPRIE
HYMNI
APPELLARI DEBENT.

PRÆ-

P R Æ F A T I O.

Non abs re fuerit, si pauca, quæ super
artificio Poëtico Dauidicorum Hym-
norum obseruauit, tibi, Beneuole Lector,
breuiter aperuero; quibus aliqua lux & com-
mendatio sacris hisce carminibus accedat.
Nec enim in vltimâ Psalmorum laude re-
ponendum puto artificium quo constant sin-
gulare, omnibusque Poëticis numeris abso-
lutum. Deus siquidem Optimus Maximus
haud minori Prouidentiâ cauit, quàm in ce-
teris sui cultus ritibus, in ornamentis tem-
pli, victimisque sine maculâ immolandis,
ne quid etiam in carminibus illi consecratis,
inconcinnum, incohærens, aut mendosum
offerretur: sed, quemadmodum Rex olim
Macedo

*Edicto vetuit, ne quis se præter Apellem
Pingeret, aut alius Lysippo duceret ara
Fortis Alexandri vultum simulantia:*
ita quoque notus in Iudæâ Deus non alio li-
bentiùs quàm Dauidis ore passus est Hym-
nos honori suo dedicari. Egregius iste Psalmus
Israël, totus Deo consecratus, quasi ad se se-
paratus à carne (vt verbis Ecclesiastici vtar)
de omni corde suo laudauit Dominum, & stare
fecit

fecit cantores contra altare, & in sono eorum dulces fecit modos. Et dedit in celebrationibus decus, & ornauit tempora vsque ad consummationem vite, vt laudarent nomen sanctum Domini, & amplificarent manè Dei sanctitatem. Quàm paucis multa hîc complexus est Spiritus sanctus? Satis etiam dixero, si hunc ipsum Spiritum sanctum, qui omnia in pondere facit, & numero, & mensurâ, Dauidi auctorem Hymnorum horum fuisse affirmauero: nam superuacuum existimo eorum laborem, qui ad metri vulgaris rationem curiosiùs hos exigunt; cùm Cardinalis Bellarminus & Agellius ingenuè fateantur, Hebrææ Poëtas mensuram ignorari. Vnde non improbabilis mihi frequenter incidit suspicio, Dithyrambicis potiùs quàm alijs numeris hæc carmina à Dauide fuisse decantata. Quibus enim numeris viuus ille Dei Spiritus illigari (si fas est ita loqui) decentiùs potuit, quàm ijs qui lege metri ordinariâ soluti sint, qui liberrimè in varios Amoris, Spei, Timoris, Admiratio- nis affectus, modò remissis, modò incitatis pedibus excurrant, entheoque impetu deuoluantur? Hanc versuum liberorum rationem in Hymnis vsurpandam sibi duxit oris profundus Pindarus, Lyricorum Græcorum princeps; alijsque complures, Dithyrambico potiùs quàm alio metri genere Hymnos Libero

Q

Patri,

Cap. 6. lib. 2 Machab. Patri, aram circumeuntes, hederâ coronati decantarent. Quàm porrò solemne fuerit Hebræis, Hymnos diuinos ad aram decantare, discas ex cap. 6. lib. 1. Paralip. neque enim hic pluribus commemorabo, quomodo Cantorum choros hinc & inde, ad dextrum & sinistrum altaris latus, Rex David ordinârit, quomodo victima, quomodo victimæ sanguis, quomodo Hymnorum præcentor aram circuiret; ne modum Præfationis excedam. Ab Hebræis igitur hunc morem acceperunt Græci in colendis deorum suorum simulachris, ut disertis verbis testantur sacræ Litteræ cap. 3. lib. 1. Machab. *Et expanderunt libros Legis quibus scrutabantur Gentes similitudinem simulachrorum suorum*: id est, ritus quibus colerentur. Ad exemplar Sioniorum Hymnorum suos quoque condiderunt Terpanther, Aristophanes in Irene, aliique veteres Poëtæ. Orpheus ipse ante recitationem suorum Hymnorum, eadem pænè suffimenta præscribit, myrrhæ, calami, thuris, quæ in templo Ierosolymitano super Altari Thymiamatis adoleri consueuerant horâ Incensuræ matutinâ & vespertinâ, cum Hymni Deo celebretur quolibet die, sed maiori cum celebritate in Neomenijs, festis Scenopegiæ, Paschatis diebus; suauissimè tunc personantibus Musicorum omnium organorum Choris,

ris, nihil vt exactæ ad amuffim Harmoniæ in
 Hebræorum Canticis defiderari poffet. Hos
 Sionis Hymnos meritò Babylonij difcere cu-
 piebant, quos Dauid peritiffimus artifex con-
 diderat tanto pathematum ardore, tali senten-
 tiarum pondere, tam appofitis comparationi-
 bus, tam elegantibus Metaphoris, tanto deni-
 que lepore & Gratijs; vt præ illis Græcorum
 omnis Hymnodia merum fit frigus. Horum
 ego quoque delectatus venuftate, tres aut qua-
 tuor felegi, quos Latinis numeris Dithyram-
 bicis ad Hebraicæ melodiæ genium exprime-
 re conatus fum: Specimen qualecumque da-
 turus nouæ Odes; modos eius temperando
 partim Hemiftichijs Sapphicis, partim Gly-
 conio, partim Adonio metro Choris accom-
 modatiffimo, & puellis Sionidibus familiari,
 quo fæpiùs Adonim lamentabantur, vt patet
 ex Vaticinijs Ezechielis. Crediderim equi-
 dem (fi coniecturæ fit locus) delicatiores illos
 Adonios verfus ab Hebræis & Syris ad Græ-
 corum notitiam deueniffe.

Quominus plures huiufmodi Hymnos pu-
 blico darem, obftitit prostrata iam penitus &
 conclamata valetudo. Opto, mi Lector, vt
 fuauitè valeas.

PSALMVS CXXXVIII.

TITVLVS

In finem, Psalmus David.

Domine probasti me, & cognouisti
me: tu cognouisti sessionem meam,
& resurrectionem meam.

Intellexisti cogitationes meas de longe
semiram meam, & funiculum meum inue-
stigasti.

Et omnes vias meas præuidisti: quia non
est sermo in lingua mea.

Ecce Domine tu cognouisti omnia, nouis-
sima & antiqua: tu formasti me, & posuisti
super me manum tuam.

Mir

ARGUMENTVM.

Hymnum hunc DAVID Rex ante aram cecinit, & dicauit ÆTERNÆ DEI SAPIENTIÆ.

Strophe á.

Sic profunda-tuentibus
 Me signas oculis, Pater,
 Penitosque lustras
 Animi recessus;
 Omnis ut tibi nuda sit
 Cogitatio, seu frequens
 Iacet illa terris,
 Pede seu volucris
 Generosa surgit,
 Et inusitato
 Petit astra calle:
 Tu Dux ipse mihi via,
 Hac intelligis antequam
 Tulerim silenti
 Vota labello.

Antistrophe.

Carmen anteuides, prius
 Longè quàm mediter nouum,
 Vetus aut recantem;
 Nihil interesse

Q 3

Ducens,

Mirabilis facta est scientia tua ex me
confortata est, & non potero ad eam.

Quò ibo à spiritu tuo? & quò à facie
tua fugiam?

Si ascendero in cælum, tu illic es: si de-
scendero in infernum, ades.

Ducens, sit vetus an recens
 Hymnus, quem recitauero
 Solymas ad aras.
 Tibi qualecumque
 Opus hoc placebit,
 Tua quod creatrix
 Manus excitauit

Arte non-imitabili.

Orbis ô faber! assequi
 Tua quis loquendo
 Facta valebit?

Epodus.

Quàm non-equiparabili
 Polles vi Sapientia!

Quis adumbret illam?

Mihi nec sat oris,

Nec sat suppetit ingenI.

Mens onus mea defugit,

Humeri quod agrè

Tolerare possint.

Sed cur defugio tuos

Vultus? effugium mihi

Ubinam locorum

Queat esse tutum?

Strophe β.

Si celo ferar, obuius

Fies: si inuet inferas

Habitare sedes,

Q.4

Ades,

Si sumpsero pennas meas diluculo, &
habitauero in extremis maris:

Étenim illuc manus tua deducet me: &
tenebit me dextera tua.

Et dixi: Forsitan tenebræ conculcabunt me
& nox illuminatio mea in delicijs meis.

Quia tenebræ non obscurabuntur à te, &
nox sicut dies illuminabitur: sicut tenebræ
eius, ita & lumen eius.

Quia tu possedisti renes meos: suscepisti
me de utero matris meæ.

Confitebor tibi quia terribiliter magnificus
es: mirabilia opera tua, & anima mea
cognoscit nimis.

Ades, inferisque
 Praes sedibus. Alipes
 Si sub prima crepuscula
 Rosea diei
 Iter auspicabor
 Ad inhospitales
 Abiturus Indos,
 Bimarem vel Isthmum;
 Illuc me tua subuehet
 Aura, me tua diriget
 Cynosura vasti
 Per vada ponti.

Antistrophe.

Dixi: Forsitan occular,
 Si sub sera crepuscula
 Ineuntis umbra
 Repetam cubile.
 Quae nox officiet tibi,
 Qui non-occiduis vigil
 Radijs coruscas?
 Tua lux refulsit
 Mihi, dum parentis
 Vtero laterem,
 Et adhuc perennat.
 „ Ah! quid consilij tuis
 „ Immortalibus impares
 „ Animos inani
 „ Vexo labore?

Q s

Epo-

Non est occultatum os meum à te, quod
fecisti in occulto: & substantia mea in in-
rioribus terræ.

*a Libro
predesti-
natorum.*

Imperfectum meum viderunt oculi tui, &
in *a* libro tuo omnes scribentur: dies forma-
buntur, & nemo in eis.

*b Clemens
Alexand.
Lyranus,
Burgensis,
hic signifi-
cari Ange-
los volunt.*

Mihi autem nimis honorificati sunt *b* ami-
ci tui, Deus: nimis confortatus est princi-
patus eorum.

Dinumerabo eos, & super arenam multi-
plicabuntur: exurrexi, & adhuc sum tecum.

Epodus.

Quamuis ossa mihi cutis
Tegat; non tamen hæc tuum

Fugiunt acumen:

Vt operta vitro

Clauditur rosa, nec latet.

Quamuis septa sit ossibus,

Tibi peruidetur

Sub ijs medulla:

Velut squammigeros greges

Prodit perspicuus latex,

Similisque gemma

Retegit natantes.

Strophe 7.

Me vili licet è luto

Finxeris; tamen eriges

Ab humo, tuumque

Referes in ALBUM,

Miles scribar ubi tuus.

O que bellipotentium

Tibi fulminatrix

Legio ministrat?

Quater ecce mille

Video * Cherubos,

Deciesque mille:

Erythraus erit prius

Pulvis dinumerabilis,

Tremulive sudis

Noctibus ignes.

* Quidam
Hebræum
verbum
CherubLa-
tinitate do-
netur, sicut
factum vi-
demus in
vocabulo
Sabbata?

Anti-

Si occideris Deus peccatores: viri sanguinum declinate à me:

Quia dicitis in cogitatione: Accipient in
* Allegori- vanitate * ciuitates tuas.

cè intelli- genda est Nónne qui oderunt te, Domine, oderant
& super inimicos tuos tabescebam?

ciuitas ca- lestis Ieru- salem: unde exclusi pro- fani perpetuò exula- bunt. Perfecto odio oderam illos: & inimici facti sunt mihi.

Proba me Deus, & scito cor meum: interroga me, & cognosce semitas meas.

Et vide, si via iniquitatis in me est: deduc me in via æterna.

Antistrophe.

*Districtus super impiâ
 Si cervice, nocentibus
 Tuus instat ensis:
 Veto sit sodalis
 Meus, quisquis erit nocens,
 Ne poenas pariter luam.
 Procul à Sione
 Volo sit profanus,
 Neque cuius umquam
 Mihi censeatur;
 Sed aquâ, sed igni
 Interdictus, & omnibus
 Execrandus, in ultimâ
 Glacialis Vrse
 Exulet orâ.*

Epodus.

*Explorator ut excoquit
 Braçteam focus auream:
 Mihi sic subactum
 Quoque temperabis
 Cor incude, Pater, tuâ;
 Et probabis, idoneus
 Videârne palmis,
 Quibus enitescent
 Fortes Indigetum manus.
 Sordent cetera, pra bonis
 Locuplete dextrâ
 Mihi qua repones.*

ARGV-

PSALMVS XXVI.
TITVLVS

** In Hebraeo
desunt haec
verba, pri-
usquam li-
niretur: sed
addiderunt
illa inter-
pretes Se-
ptuaginta
in versione
Graeca, &
retinuit
Vulgata
lectio.*

Psalmus Dauid * priusquam liniretur.

Dominus illuminatio mea, & salus
mea, quem timebo?

Dominus protector vitae meae, à quo tre-
pidabo?

Dum appropiant super me nocentes, vi-
edant carnes meas:

Qui tribulant me inimici mei, ipsi infir-
mati sunt & ceciderunt.

ARGUMENTVM.

Hymnum hunc DAVID ante Aram gratu-
labundus cecinit, vnctus recenter à SA-
MVELE.

Strophe 2.

Dum me presidio tuo
Prestas insuperabilem
Pater alme lucis,
Ego quid timebo?
Dum me fontibus hostium
Telis impenetrabili
Clypeo tueris,
Ego cur pauebo?
Tibi, Sossitator,
Inimica cedet
Acies retusa;
Qua mea sitientior
Cedis, exitialibus
Caput hoc laceffit
Usque sagittis.

Antistrophe.

En repente cadit retrò
Qui me cominùs vrserat
Propiore ferro
Metuendus hostis;
Abiectâ malè parmula
Et pilo, muliebriter

Medi-

Si consistant aduersum me castra, non timebit cor meum.

Si exurgat aduersum me praelium, in hoc ego sperabo.

Vnam petij à Domino, hanc requiram, inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ:

Meditatur antri
 Latebram subire,
 Simul ac trifulcum
 Valido lacerto
 Iacularis ignem
 Flammeis simul ac tonas
 Bigis, per liquidum tuo
 Opifer Davidi
 Aethera vectus.

Epodus.

Non, si castra Sochoteum
 Palestina tegant agrum in-
 numeris quadrigis,
 Animo monebor.
 Non, si centimanus gigas
 Indicat mihi praelium
 Maceda sub urbem,
 Genibus fatiscam.
 Nam Victoria candido
 Viset me pede; cui comes
 Volet esse pleno
 Copia cornu.

Strophe β.

Partâ Pace, quid ampliùs
 A te, Rex Superùm, petam?
 Aliudne malim
 Mihi provenire
 Tuâ quàm tegar ut domo?

R

Tuo

Vt videam voluptatem Domini, & vis-

* Allegori-tem * templum eius.

*cè hîc intel-
ligendum
est tem-
plum Dei
caeleste.*

Quoniam abscondit me in tabernaculo
suo: in die malorum protexit me in abscon-
dito tabernaculi sui.

In petra exaltauit me: & nunc exaltaui
caput meum super inimicos meos.

* Solenne
erat, hym-
nos ante
Dei aram
decantare.

* Circuiui, & immolauit in tabernaculo eius
hostiam vociferationis: cantabo, & psalmum
dicam Domino.

Exaudi

Tua quàm laquearibus
 Ut agam sub adis,
 Vbi nuncupata
 Tibi, stante bello
 Dubijsque rebus,
 Mea vota soluam?

Inter linigeros ubi
 Mystas, albus & ipse, te
 Venerer Sabæi
 Thuris acerrâ?

Antistrophe.

Hic alto fruor otio:
 Sedes hac adamantina
 Erit instar arcis,
 Ubi delitescam.

Non securior undique
 Prærupto scopulo Tyrus
 Pelagoque fudit.
 Tibi nempe fido,
 Moderator orbis:
 Ab ouilibus tu
 Mihi sublenato

Permutas diademate
 Pastorale pedum: sacro
 Mihi verticem tu
 Tingis oliuo.

Epodus.

Verbenis age pinguibus
 Hac altaria cingito.

R 2

Age

Exaudi Domine vocem meam, qua clamaui
ad te : miserere mei, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisiuit te faciem
mea : faciem tuam Domine requiram.

Ne auertas faciem tuam à me : ne declina-
nes in ira à seruo tuo.

Adiutor meus esto : ne derelinquas me,
neque despicias me Deus salutaris meus.

Quo-

Age ritè Sacris
 Operans minister
 Flores quare mihi rosa:
 Caput sutilibus rosis
 Redimitus, aram
 Volo circumire:

Deo munus idoneum
 Meo carmina Vindici
 Volo grandiore
 Reddere voce.

Strophe γ.

Linguis turba faue, nouam
 Oden dum Superis cano:
 Nec enim bidentis
 Cruor immolata

Illis gratior accidit,
 Blanda quàm fidibus Lyra
 Modulatus Hymnus.
 Deus! hoc benignâ
 Bibe carmen aure:
 Hilariq̃ue semper
 Mihi fronte fulge;
 Vt nitet medio die,
 Ut Sol nubila discutit
 Radiorum acuto
 Verbere victor.

Antistrophe.

Si presens tua suscipit
 Me Tutela, nihil moror

R 3

Ope

** Id est, ope
parentum
destituor.*

Quoniam pater meus & mater mea ^{*}dere-
liquerunt me: Dominus autem assumpsit me.
Legem pone mihi Domine in via tua: &
dirige me in semitam rectam propter inimi-
cos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium
me: quoniam infurrexerunt in me testes ini-
qui, & mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini in terra vi-
uentium.

** Ex mu-
tatione per-
sona, agno-
scuntur hac
esse Dei
verba con-
solantis
Davidem.*

Expecta ^{*}Dominum, viriliter age: &
confortetur cor tuum, & sustine Dominum.

Ope quòd parentis
 Vtriusque frauder.
 Rumpantur licet inuidi,
 Ringantur licet improbi,
 Decus ad supremum
 Mihi prouolanti
 Dabis, institutum
 Iter expedito
 Superare gressu.
 Donec auspicijs tuis
 Beatos adeam locos,
 Vbi sempiterno
 Viuitur aeo.

Epodus.

Spes certas refero domum.
 Allabens mihi nam Deus
 Geminâ Cherubi
 Famulantis alâ,
 Clarâ luce ter adstitit;
 Clarâ voce ter, anxio
 Mihi sic locutus:
 Quid inane rerum
 Te, dilecte mihi puer,
 Turbat? euge viriliter
 Mihi mente totâ
 Semper adhere.

PSALMVS VIII
TITVLVS,

In finem pro torcularibus, Psalmus
Dauid.

* Sic Or-
pheus alijs
veteres
Poëta Hym-
nos suos or-
diebantur à
varijs Dei
nominibus.

Domine Dominus noster, quàm ad-
mirabile est * nomen tuum in vni-
uersa terra!

Quoniam eleuata est magnificentia tua se-
per cælos.

Ex ore infantium & lactentium perfecit
laudem propter inimicos tuos, vt destruas
inimicum & vltorem.

Quoniam

ARGUMENTVM.

Hymnum hunc Rex DAVID ante Aram cecinit, & dicauit IMMENSÆ DEI POTENTIÆ & LIBERALITATI.

Strophe á.

O Rex! ô meus Arbiter!
 Non enim tibi proprium
 Reperire toto
 Licet orbe nomen!

Sis quocumque voles mihi

Sanctus nomine; sis fauens!

Ego quî pusillus

Homo, nulliusque

Pretij, capaces

Tibi comminisci

Titulos valebo;

Celi Regia si tua

Impar magnificentia

Super incubantis

Mole fatiscit?

Antistrophe.

Quî laudes memorem tuas?

Infans te melius puer,

R 5

Et

Quoniam videbo cælos tuos, opera digi-
torum tuorum : lunam & stellas, quæ tu
fundasti.

Quid

Et adhuc ab ipso
 Rubicundus ortu,
 Lallatu celebret suo;
 Quam facundia barbyti
 Operosioris:
 Temerè ut profano
 Modulata Vati
 Chelys erubescat;
 Sileantque lingua.
 „ In fibris tua laus mihi
 „ Malim quam sonet in labris.
 „ Speciosa quid te
 „ Verba iuuabunt?

Epodus.

Vt præconia dem tibi;
 Me non utiliùs pij
 * Liber ipse Mosis
 Queat erudire;
 Quam septemplicis atheris
 A te scripta volumina:
 Ubi signa mille
 Tibi gratulantur:
 Præcentrix ubi siderum
 Singulis noua mensibus
 Tibi Noctiluca
 Meditatur hymnos.

* Penta-
 teuchus.

Stro-

Quid est homo, quòd memor es eius? an
filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis; glo-
ria & honore coronasti eum: & constituisti
eum super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus eius, oves &
boues vniuersas, insuper & pecora campi;

Volu-

Strophe β.

*An mortale caput facis
 Tanti, sis memor ut mei?
 Ut ab arce cali
 Mihi deuoceris?
 Natum siccine feminā
 Ad summos, Pater, euehis
 Apices honoris?
 Et ut apparatu
 Opulentiore
 Niteam, micantem
 Mihi das coronam?
 Non, si promeruit locum
 Cherubus tibi proximum,
 Hominis putetur
 Gratia vilis.*

Antistrophe.

*Illum nempe Vicario
 Sceptro conspicuum, facis
 Dare iura ponto,
 Dare iura terris.
 Illi plurima pinguibus
 Bos lactaria pascuis
 Vitulusque mugit;
 Equus hinnit illi;
 Niveumque pictis
 Pecus omne balat,*

Leo

Volucres cæli, & pisces maris, qui
ambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, quàm admi-
bile est nomen tuum in vniuersa terra!

*Leo rugit aruis.
 Illi portat AVE loquax
 Coruus : hunc volucres herum
 Reliquæ canorâ
 Voce salutant.*

Epodus.

*A mutis quoque piscibus
 Cultu suspicitur pari
 Sacer uniuersi
 Maris Imperator.
 Dum tantis hominum genus
 Auctum miror honoribus,
 Datus in stuporem in-
 gemino subinde:
 O Rex ! ô meus Arbiter!
 Non enim tibi proprium
 Reperire toto
 Licet orbe nomen.*

LECTO-

LECTORI S.

NE forsan desideres, Amice Lector, in his Hymnicis & Dithyrambicis, Parallelum aliquod Græcos inter & Latinos, subiicimus exemplum in huius Psalmi x. Paraphrasi; quam Græcam fecit eruditissimus in eâ linguâ Federicus Iamotius, & eandem nos Latinis totidem versibus exprimere tentauimus, non tamen eâdem metri lege, nec omnibus orationis formis, verbis, sententijs, ad id religiosè seruatis; nec enim huius Græca Paraphrasis nudum interpretem agimus.

PSALMVS XC.

TITVLVS,

Laus Cantici Dauid.

Qui habitat in adiutorio Altissimi, in protectione Dei cæli commorabitur.

Dicet Domino: Susceptor meus es tu, & refugium meum: Deus meus sperabo in eum.

ΕΙΔΟΣ ΠΙΝΔΑΡΙΚΟΝ

Στεροφή α. κώλων ια.

Ιστο σαφανές ἀσεβῆ
Πυργὸν ἄρων, ὀρθοπέλοισ
Ἐλπίσιν εἰ πρὸ ἕσπετος

Κίονα δαιμονίαν. εἰ

Καλκὸν σφετέρων δόμων ἐρείθ

Ἄγκυραν χειρᾶ μέδοντ

Τῆς ψιτίμου, κυμάτεσσ

Θαρσέων ἀντιξέει

Λάβροισ, ἀκίνδυνόν τε Θεῶ πύσσ

Ἀϊῶνα πῶσων, ἀντίτεινε

Παμφόρων ῥιπαίσην ἀμρᾶν.

Quo

ARGUMENTVM.

Hymnum hunc Rex DAVID ante Aram
cecinit, & dicauit EFFICACI DEI PRO-
VIDENTIAE.

Strophe á.

* **Q**uotquot, alme Deus, tui
Sumus Numinis in fide;
Benè protegemur.
Non, si pontus inhorreat
Cauris nocticoloribus,
Vaga fluctuabit
Quæ nos accipiet ratis:
In tuâ sita Spes ope
Fundat instabilem; tenax
Velut obstinato
Anchora morsu.

* Græca &
Hebræa
habent par-
ticipium,
habitans in
adiutorio.
hîc David.
de se lo-
quitur, vt
explicat sic
Targ. Di-
xit David:
Dicam Do-
mino: Tu es
fiducia
mea.

S

Anti-

Ἀντιερση κώλ. ια.

Quoniā ipse
liberavit me de
laqueo venan-
tium, & à ver-
bo aspero.

Scapulis suis
obumbrabit ti-
bi: & sub pen-
nis eius spera-
bis.

Δεινῶν γὰρ ἐκ κυναγχεῶν,
Δικτύων δόλω πεδάσαι,
Καὶ σκοτόεντα φυτῶν ἐκλύει
Μαιομένων θάνατον, λύ-
σει μάκαρ, ἐλομέναν χερῶν ὀλεθρῶν
Πρὸς τεῶς ψυχᾶς ἀμύναν,
Καὶ τανυπῆροις ἐρέφει
Ἀσκήων ὤμων πτερυγῶν,
Ἀνδρῶν ἐπόπτας, ἀμβροσίαν πτερυγῶν
Ὑπὸ σκιᾷ δρακέντα πάμπαν
Ἀσφαλές. κρύφει δὲ, σερρᾶς

Ἐπωδὸς κώλ. ια.

Scuto cir-
cumdabit te ve-
ritas eius: non
timebis à timo-
re nocturno,

A sagitta vo-
lante in die, à
negotio peram-
bulante in te-
nebris: ab in-
cursu, & da-
monio meri-
diano.

Ὡς ἀσπίδ' ὀμφαλοέσας,
Ἐμπέδων μύθων καλύπτρα.
Οὔτε φόβος νέφος ἐν δυσμαῖσιν αὐγῶν
Σοὶ κενιδωδόμενον
Πλάξει φρένας, ἔτε ποτανόν
Ἐξ ἀνικαίου βέλ' ὀ
Πτάξις φαρῆβας ὀρνύμενον σωφροσύνης
γῶ γλοφεραῖς ἐν ἀμέραις,
Οὐ μὰν δολόεντος ἀτέκμαρτον λυγρῶν
Ἐν κελαινῶπει βρότεον δέμας ἀ-
περιδῆ τυφασαν ὄφρα.

Antistrophe.

Non si lina tetenderit
 Venator pedibus, dolum
     Meditatus; vllas
 Nobis iniiciet moras,
 Quos alis spatiantibus
     Humerorum inumbras.
 Dabisque ut teretes plagas,
 Ut scatens laqueis nemus,
 Ut prædonis inutiles
     Fugiamus artes
     Præpete pennâ.

Epodus.

Non, si spicula torserit
 Hostis, nos feriet: quibus
     Velut alter umbo
 Excubat tua Veritas,
 Nocturnos prohibens metus.
 O quot funera * Barbarus,
 Quas strages medio die
 Fetâ vulnificis daret
     Pharetrâ sagittis;
     Nisi tu iuberet
     Cedere campis!

* Quilibet
 hostis hîc
 intelligen-
 dus est; sed
 accommo-
 dat Alle-
 goricè ma-
 lo dæmoni
 Chaldæus
 Paraphra-
 stes, sic ver-
 tens; *A sa-
 gitta an-
 geli mortis,
 quam emit-
 tit inter-
 diu.*

S 2

Stro-

Cadent à la-
tere tuo mille,
& decem mil-
lia à dextris
tuis : ad te au-
tem non appro-
pinquabit.

Verumtamen
oculis tuis con-
siderabis : & re-
tributionē pec-
catorū videbis.

Quoniam tu
es Domine spes
mea : altissimum
posuisti refu-
gium tuum.

Non accedet
ad te malum : &
flagellum non
appropinquabit
tabernaculo tuo.

Quoniā An-
gelis suis man-
davit de te : vt
custodiant te in
omnibus vijs
tuis.

In manibus portabunt te : ne fortè offendas
lapidem pedem tuum.

Super aspidem & basiliscum ambulabis : &
conculcabis leonem & draconem.

Στεροφή β. κώλ. ια.

Μεσαμβρινόν ὃ ξυμφορὰν

Μηκέτι ρίγει βιαιάαν

Καὶ δαμασίμβροτον. ἀνδρῶν χιῶν

Ἐν νεκύεσσιν κημόντων

Τετάρκισ ἀμφοτέρως ἰὼν χερσὶ, πρ-

λυθθὼς νήποινοῦ ἄτας

Ὁψεαι ποιανὴν λαχόντας

Ἐργμάτων ἀταδάλοισ,

Ἀρχῶ πεποιδῶς ὀρσνεφεῖ, σφετέρων

Αὐτὸν πιδεῖς οἰκῶν ἔρεισμα

Καὶ τυχαῖν ἄδματον ἔρηθ.

Ἀντισεροφή κώλ. ια.

Ψυχὰν ἀπερωτῶ ἔσσεαι

Οὐτ' ἀκάρδειν λελόγγη

Δῶμα πρέφαντον. εἰς ἐντειλε

Ἄφθιτῶ ἀγγελιώταις,

Ἐν φυλακῇ χεδέμεν τεὰς ἀταρπῆν

Καὶ σὲ χερσὶ βασάσαι, μὴ

Τὰν ποδῶν αἴγλαν ἀμύξης

Προσκοπῶν τεραχεῖ λίθῳ.

Ἀινὰν πείσσεις ἀσπίδα ποσὶ, ποσὶ

Λύσαν δρακόντων, ἢ λέοντας

Ἐχέοις φλάσεις ἀπήμων.

Strophe β'.

A dextro vident' ut cadant.

Cornu millia bis decem,

Totidem à sinistro?

Merces hæc manet impios.

At nulli-violabilis

Erit inter arma

Quisquis, te Duce, militat.

Et quis perniciem creet

Illi, quem tegis, ac tui

Pater alme ciuem,

Scribis Asyli?

Antistrophe.

Immortalis eum comes

Gestabit Genius; pedem

Via ne tenellum

Ladat, cernis ut horridam

Terat calcibus aspidem,

Sine fraude nudis?

Si processerit obuiam,

Erit regulus innocens;

Et non-ante-domabilis

Lea siluicultrix

Exuet iras.

Ἐ'πωδὸς κώλ. ια.

Quoniam in
me speravit, li-
berabo eum :
protegam eum,
quoniam cog-
nouit nomen
meum.

Clamabit ad
me, & ego ex-
audiam eum :
cum ipso sum
in tribulatione:
eripiam eum, &
glorificabo eū.

Longitudi-
ne dierum re-
plebo eum : &
ostendam illi
salutare meum.

Ὡς εἶπεν ἄναξ, ἐμὲ πάντα
Ἐξόχως πηρῶν, φιλεῖ δὲ
καὶ ψείδημα σέβας. τῷ καρτερίῳ
Πενδέων ἔσαι λύσις.
Κεῖνον γὰρ ἐγὼ ὠφθαλμοῦ
Δυσσφρόνων, δεινῶσι
Τιμαῖς ἀέζων, καὶ ἀπόμενος δόμων
Ἄνδρὸς ἐφετμαῖς νόδων
Θάσω κάματον, καμάτου ζωὴν
λαμβάνων, δώσω τε βίην καὶ
Πέρας, ἀλληκτόν τε μάχου.

Pro
Ha
Sp
Te
Em
Sic
A

Epodus.

*Præfens ipse Deus, mihi
Hæc oracula reddidit.*

*Age, quas locasti
Spes in me, assiduo fove.
Te custos vigil asseram.
Euge, quo studio soles,
Sic semper mihi * supplica:
Ænum nam diuturnius
Tibi prorogabo;
Superisque demum
Arcibus addam.*

* Septua-
ginta In-
terpretes
vtuntur hîc
verbo fu-
turi tem-
poris *νεκρο-*
ζωων.